

Fotograf: Ulla Rose

Uddrag fra

"117 stemmer, fremmed og nært, om drømme og visioner",

Forlaget Epigraf 2012.

DRØMMEN OM ØRKNEN **Qaali Schmidt-Sørensen**

Jeg har boet i Danmark i 18 år og har nu færdiggjort min uddannelse og har fået familie. I de sidste par år har jeg haft en stor længsel efter at gense min far. Min far bor i det sydlige Somalia og lever som nomade og er næsten 80 år. Jeg har ikke set ham siden 1986 og ønsker at se ham inden han dør.

Mine forældre blev skilt, da jeg var 2 år. Og jeg flyttede til Mogadishu med min mor og søskende. Når der var skoleferie, besøgte jeg min far og den del af familien, der lever i den sydlige del af Somalia som hedder Geedo/Kismaayo Region. Mit liv i Somalia var delt mellem mit daglige liv i Mogadishu og så weekenderne og ferierne ude hos min far. Min far er nomade og lever af sine dyr. Borgerkrigen og Al-Shabab har givet ham mange problemer, men han har som den eneste i familien holdt fast i den traditionelle nomadelivsstil og ikke solgt eller slagtet sine dyr.

Jeg husker tilbage på mine ferier hos ham som en dejlig tid, hvor vi havde stor frihed. Jeg holdt meget af at være i naturen og savner dyrene, især giraffer, zebraer, strudse - og kameler. Han slagtede altid en kamel, når jeg kom, og så var der fest og dans. En gang drømte jeg om, at jeg levede et andet liv. Et liv hvor jeg var nomadepige. Nomadelivet virkede så stærk og ægte for mig - og er det stadig.

Jeg har altid godt kunnet lide tanken om at være nomade og drømte meget om det. Det blev et mentalt tilflugtssted for mig og drømmene blev næret af mine ophold derude. Der var altid plads til mig. Livet der fascinerede mig. Ørknen var ikke bar og øde, men fuld af liv. Efter regntiden var ørknen grøn og frodig, indtil solen brændte det væk igen. Der var så meget at opdage. Når man er i naturen, er man ikke alene, der er masser af liv, også i ørknen. Der er ingen regler og pligter. Ingen fordomme. Hverken had, hævn eller fordømmelse. Naturen er foranderlig og tryk. Menneskene lever frit derude. Det er et ægte liv som vi alle drømmer om at leve på et tidspunkt. Spørgsmålet er, hvad er et ægte liv for den enkelte?

Som 14 årig drømte jeg om at blive nomadepige. Jeg drømte at jeg ville møde den store kærlighed midt i bushen. Det var kærlighed ved første blik. Kort efter blev vi gift. Han havde givet næsten alt, hvad han ejede og havde, bare for at blive gift med mig. Det var den lykkelige drøm som jeg drømte, og som jeg husker den dag i dag. I virkeligheden var jeg en pige fra en storby som gik i gymnasiet og som aldrig blev gift med en nomademand. Nu bor jeg i Præstø, er dansk gift, og har nu to vidunderlige børn. Men jeg drømmer stadig om ørknen, om kamelerne - og om dengang jeg var nomadepige.

Qaali Schmidt-Sørensen (1970) *forfatter*